

Vypraveno

dne 22. 7. 16 Bsp.

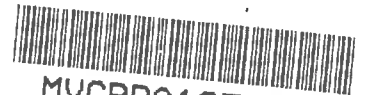
PŘÍLOHA

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Dodatečně anonymizováno

vyvoládu s GDPR

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 27. 7. 2016
podpis: *[Podpis]*

MVCRP016FHBB

V Praze dne 27. 7. 2016
Č. j.: MV-76928-4/VS-2016

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 186/2013 Sb.

prac. č.: 0958r

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podali zákonní zástupci – otec ..... a matka ..... (dále také „zákonní zástupci“), za nezletilého syna ..... nar. .... Praha, Česká republika, (dále také „nezletilý syn“ nebo „nezletilý“), všichni státní občané Vietnamu, všichni trvale byten ..... rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy, (dále také „Ministerstvo vnitra“), ze dne 4. 4. 2016, č. j.: VS-7530/835.3/2-2014, kterým nebylo podle ustanovení § 11 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), vyhověno žádosti o udělení státního občanství České republiky nezletilému synovi, a rozhodl t a k t o:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad zamítá.

Odůvodnění

I.

Zákonní zástupci prostřednictvím Úřadu městské části Praha 11 požádali o udělení státního občanství České republiky pro nezletilého syna (dále také „žádost“). Zákonní zástupci i nezletilý syn jsou státními občany Vietnamu. Trvalý pobyt na území České republiky byl nezletilému povolen ke dni 17. 9. 2007 za účelem sloučení rodiny, jak vyplývá ze sdělení odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra ze dne 1. 12. 2015, založeno ve spise pod položkou č. 26.

Ministerstvo vnitra podle ustanovení § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu usnesením ze dne 11. 11. 2015, (ve spise založeno pod položkou č. 25), přerušilo správní řízení o žádosti na dobu 60 dnů od doručení usnesení a současně vyzvalo zákonné zástupce, aby v této lhůtě předložili listiny, které Ministerstvo vnitra v usnesení výslovně uvedlo a které jsou nezbytné k posouzení splnění zákonem stanovených podmínek pro udělení českého státního občanství. Zákonní zástupci

byli poučeni o tom, že předložení požadovaných listin je nezbytné k úplnému a přesnému zjištění skutečného stavu věci ve smyslu ustanovení § 3 správního řádu. Ministerstvo vnitra v souladu s ustanovením § 47 správního řádu informovalo zákonné zástupce o zahájení správního řízení (§ 44 správního řádu). Zákonní zástupci byli také poučeni, že mají podle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu správního řízení a vyjádřit ve správním řízení své stanovisko, respektive vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí, a to až do doby jeho vydání, a o možnosti zastavení správního řízení o žádosti, a to v případě, že požadované listiny nepředloží a neodstraní tak vady žádosti. Ministerstvo vnitra obdrželo požadované doklady dne 23. 11. 2015.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí konstatovalo, že nezletilý se na území České republiky fakticky zdržuje od svého narození. Žije ve společné domácnosti se zákonnými zástupci a nezletilým bratrem. Zákonní zástupci o udělení českého státního občanství nepožádali a jako důvod uvedli obavu, že by neprokázali znalost českého jazyka, neboť po příjezdu do České republiky začali pracovat a do českých škol nechodili, tudíž zkoušku by pro ně bylo obtížné zvládnout.

Ministerstvo vnitra konstatovalo, že splnění podmínek zakotvených v ustanovení § 14 odst. 3, 4 a 5 zákona o státním občanství České republiky nezletilý vzhledem ke svému věku, (mladší 15 let), neprokazuje a neprokazuje také vzhledem ke svému věku, (mladší 18 let), splnění podmínky zakotvené v ustanovení § 14 odst. 7 zákona o státním občanství České republiky. Ministerstvo vnitra dospělo k závěru, že nezletilý splňuje podmínku zakotvenou v ustanovení § 14 odst. 1 a 2 a dále odst. 6 a 8 zákona o státním občanství České republiky, neboť v průběhu správního řízení nebylo zjištěno, že by v posledních 3 letech výrazně bez vážných důvodů zatěžoval systém státní sociální podpory nebo systém pomoci v hmotné nouzi a porušoval povinnosti vyplývající z jiných právních předpisů. Ministerstvo vnitra nicméně uvedlo, že nezletilý vzhledem ke svému věku nesplňuje rodinnou integraci. Rodiče, respektive zákonní zástupci nezletilého, na kterých je zcela citově a materiálně závislý, nejsou českými státními občany a není zřejmé, kdy a zda vůbec o české státní občanství budou žádat. Ministerstvo vnitra rovněž konstatovalo, že nespátřuje žádný důvod pro to, aby měl nezletilý již v současném věku kromě dosavadního státního občanství, totožného s občanstvím jeho zákonných zástupců, ještě občanství dalšího státu.

Na základě výše uvedeného Ministerstvo vnitra žádosti nevyhovělo.

II.

Proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 4. 4. 2016, č. j.: VS-7530/835.3/2-2014, podali zákonní zástupci nezletilého včasný rozklad. Napadené rozhodnutí

označili za chybné, když Ministerstvo vnitra rozhodlo nevyhovět žádosti z důvodu neúplné žadatelovy integrace do české společnosti, a to zejména integrace rodinné. Namítají, že právě vietnamští občané se v České republice dobře integrují. Odmítají tezi, že by nechtěli žádat o udělení českého státního občanství, naopak aktivně se o udělení českého státního občanství zajímali, ovšem po nahlédnutí do vzorových testů pro ověřování znalosti českého jazyka usoudili, že momentálně znalost českého jazyka neprokáží. Tato skutečnost však podle zákonných zástupců není překážkou plné integrace rodiny do české společnosti. Namítají, že Ministerstvo vnitra neprovedlo adekvátní šetření ohledně prokázání integrace nezletilého do české společnosti, když nevyzvalo zákonné zástupce, aby tuto skutečnost jakkoliv doložilo (prohlášením školy nebo lidí v okolí nezletilého).

Zákonní zástupci v rozkladu uvedli, že akceptovali vytíženost správního orgánu, když v zákonné lhůtě o žádosti nerozhodl, přestože měli možnost podat návrh na opatření proti nečinnosti. Odmítají status trvalého rezidenta na území České republiky jako důvod neudělení českého státního občanství nezletilému, naopak to považují za důvod pro udělení českého státního občanství, neboť nezletilý se v České republice narodil, navštěvuje českou školu, komunikuje v českém jazyce, je integrován do české společnosti, cítí se být Čechem a nezneužívá systém veřejného zdravotního pojištění a sociálního zabezpečení.

V intencích shora uvedeného navrhuje žádosti vyhovět, případně napadené rozhodnutí zrušit, a věc vrátit správnímu orgánu I. stupně k novému projednání.

III.

O rozkladu rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise ministra vnitra. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ministr vnitra konstatuje, že nemůže odhlédnout od objektivně dané překážky pro neudělení českého státního občanství, která bezprostředně souvisí s nízkým věkem nezletilého, který je plně citově a zejména existenčně závislý na zákonných zástupcích, respektive rodičích, vietnamských státních občanech, kteří o české státní občanství nežádají, i když lze jejich důvody, které je k tomu vedly, a které uvedli v rozkladu, respektovat, ne však akceptovat, a to v kontextu délky jejich faktického pobytu na území České republiky, kdy měli dostatečnou možnost se českému jazyku naučit, aby tak mohli o české státní občanství společně se svými nezletilými dětmi požádat (žádají také samostatnou žádostí o udělení českého státního občanství pro nezletilého syna). Vzhledem k nízkému věku nezletilého lze totiž uvedenou závislost předpokládat a ze spisu nevyplývají žádné skutečnosti, které by měly vést k jinému závěru (nezletilý je v péči svých rodičů), a takové skutečnosti neplynou ani z podaného rozkladu.

Ministr vnitra v této souvislosti plně reflektuje rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2014, č. j. 4 As 142/2013-29, když obdobně jako Nejvyšší správní soud v rozsudku pro daný případ, mimo jiné konstatuje, že shora uvedené řešení je sice pro nezletilého nepříznivé a nechtěné (neudělení českého státního občanství), ale nezakládá nezákonnost napadeného rozhodnutí, resp. zneužití správního uvážení správním orgánem. Ministr vnitra se domnívá, že v intencích právního názoru Nejvyššího správního soudu napadeným rozhodnutím nedošlo k porušení zásady přiměřenosti a legitimního očekávání, ani k případné diskriminaci či libovůli správního orgánu, a zásady předvídatelnosti. Správní orgán v dané věci zjistil skutkový stav věci, který nebyl zákonnými zástupci nezletilého nijak zpochybněn, a na jeho základě dospěl k závěru, že je nezbytné vycházet a uplatnit pro daný případ soudní judikaturou respektovanou zásadu zachování jednotného státního občanství v rodině, respektive zachování jednotného státního občanství rodičů a dětí. Ministr vnitra se domnívá, že nezletilému není možné udělit české státní občanství za předpokladu, že rodiče budou mít i nadále vietnamské státní občanství, neprokázanou znalost českého jazyka a integraci do české společnosti, čímž by dotčená zásada nebyla naplněna. Ministerstvo vnitra totiž rozhoduje v obdobných věcech obdobně a ve stejných věcech stejně. V této souvislosti lze proto vyloučit případně možnou úvahu o nesprávném užití správního uvážení, respektive diskriminaci a libovůli správního orgánu v průběhu řízení o žádosti. V intencích dotčeného judikátu ministr vnitra ze spisu nezjistil nic, co by dokládalo, že zákonní zástupci mohli legitimně očekávat, (§ 2 odst. 4 správního řádu), že žádosti bude v plném rozsahu vyhověno, když žádost podávali s vědomím, že se jedná o nízký věk nezletilého, který je plně závislý na jejich existenční a citové péči, a kteří jsou vietnamskými státními občany a o české státní občanství nežadají, jak již bylo shora uvedeno.

Ministr vnitra rovněž konstatuje, že v daném případě byl zjištěn skutkový stav věci, když prvoinstanční správní orgán zjistil a v napadeném rozhodnutí konstatoval, že nezletilý vzhledem ke svému nízkému věku je plně závislý na rodičích a rodiče o české státní občanství nežadají, proto mohl prvoinstanční správní orgán zjištěný skutkový stav věci vzít za základ svého rozhodnutí, jež má oporu v soudní judikatuře, kdy Nejvyšší správní soud ve shora uvedeném rozsudku ze dne 30. 1. 2014, č. j. 4 As 142/2013 – 29, konstatuje, že nezletilé dítě je ještě výchovou a péčí vázáno na své rodiče, a ve spise. V kontextu této judikatury i námitka zákonných zástupců, že Ministerstvo vnitra neprovedlo adekvátní šetření ohledně prokázání integrace nezletilého do české společnosti, když nevyzvalo zákonné zástupce, aby tuto skutečnost jakkoliv doložilo, (prohlášením školy nebo lidí v okolí nezletilého), postrádá jakoukoli relevanci.

Ministr vnitra v kontextu shora uvedeném uvádí, že zákon o státním občanství České republiky v § 35 pamatuje na osoby, které na území České republiky žijí, a je zde předpoklad, že budou v České republice pobývat i nadále, aby po dosažení

zletilosti mohly učinit prohlášení a nabyt tak české státní občanství zjednodušenou formou.

Ministr vnitra je rovněž stejného názoru jako prvoinstanční správní orgán, že institut trvalého pobytu garantuje nezletilému všechna nezbytná práva pro jeho další pobyt a dospívání na území České republiky, jako například zdravotní pojištění, pobyt na území České republiky, přístup ke vzdělání a další, není to však důvod, pro který se nezletilému české státní občanství neuděluje, jak namítají zákonní zástupci v rozkladu. Důvodem je respektování jednotného státního občanství v rodině, což v daném případě není naplněno.

Na základě uvedených skutečností ministr vnitra rozhodl způsobem uvedeným ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

